

Nemzeti Társalkodó

Martius 29dik napján 1834.

VÉG-SZÓ

a' Klio-perben

(végzet)

Igy minekutánna az egyes cikkelyeket merőben porba tiporta rec. az egészre nézve mutat-ki némely hibákat, milyenek p. o. a' szerzőtől gyakran és sűrűn fel-hozott locus communisok, -- a' mit azonban rec. csak erősít, de bár egy példával bizonyítani sem tud — hibáztatja továbbá a' karakterfestésekben hijjános individualitást és meghatározottságot, a' miből következnek a' Kosciuszkorra mint Lafayettere, Nagy Sándorra mint Napoleonra egyaránt illő rajzok. Szegény „nem historicus“ recensens! Nem jutott eszébe, hogy valamint a' világot dülő ostromlóknak, éppen úgy a' szabadságért, emberi jussokért lelkesen vívó nagy emberek képek, rajzolatok, karakterek, cselekvések-módja egymáshoz hasonlít, 's így azt kárhoztatja, a' mi a' dolog mivoltában gyökerez, annak természetéből önként fejlődik. De a' Potemkin és Stanislaus-Auguszt leírá-

sában recensentől látott hasonlatosság csak ugyan igen vastag mala fides! A' mellett annak bizonyításával is, hogy az általam rajzolt historiai személyek karakterizálását nem igazán és nem eléggé bélyegző vonásokkal tettem — adósnak maradott rec.

Több hitványságait ezen kritikusnak, név szerént abba megbotránkozását, miért nevezem mindég Erdélyt *erdős kis hazának* — holott a' Mezőségnek nincs fája — elmellőzvé, az annyira vitatott *Alpesekre* menyek által. Én recensent Márton Déák Lexiconjára utasítottam, melyből meg-tanulhatja, hogy *Alpes* egyes számban is használtatik. E' tudós literator, a' mint replikájában mondja, engem „hasonló győző nyomossággal megtanít arra, hogy *Jazyges* singularis mert a' Sas folyóírás XIII. kötetében több helyt így olvastatik *Jazygesek*.” Milyen szép 's a' Br. úr fejéhez illő logika látszik ezen okoskodásból? — Mivel egy író a' Sasban tudatlanúl a' Jazygest singularisnak veszi, tehát a' Márton Lexiconját nem lehet auctoritásnak használni! Tudja é azt Br. úr hogy Prof. Márton Scheller után írta maga Déák Szó-könyvét, Scheller pedig többet tudott déákúl mint Br. úr, minden testi és lelki rokonjaival egyetemben? Csak ugyan négy különböző időben élt Classicus írókból felhozott helyekkel is bétudom bizonyítani, hogy *Alpest* egyes számban is lehet használni: — *Nec quot apes Hyble, nec quot in Alpe ferae.*
Ovid. De Art. Amat. III 150.

Agmine nubiferam raptō super evolat *Alpem*.
Lucan. Pharsal. III. 299.

Transilit, opposuit natura *Alpemque* nivemque.
Juvenal. Sat. X. 150.

Dixit et extemplo frondosa fertur ab *Alpe*.
Claudian. De Cons. Stil. III. 285.

De e' nélkül is, valjon mint az Olosz-Országot Német-Orzágtól elválasztó havasok külön, saját nevét az Alpeseket, nem czélarányosan használják é közönségesen? Rec. principiuma szerént ezt: *Athenas* vidit így kellene fordítani — *Athenéket látott*. Minő nevetségés insequentiaakra vezet recensenst Kliot meg-ólni akaró indulatja!

Az elmondottak bizonyságúl szolgálnak Br. úrnak, „hogy nyomos észrevételeit, bár szégyellém azokat nem historicustól nyilván fel venni, de titkon valóban szívemre vettem 's hasznomra is fordítottam.“ Valyon az olvasó közönség, melyre Br. úr recensioja 357 l. maga fellegekben úszó álló pontjáról le-nézve, ítéletét kimondja, midőn több szép vonásokban le-írja annak „annyira el-ron-tott ízlését, hogy még a' külföldi munkák gyakorlottabb olvasóji nagy részénél is inkább a' mindent csak meg-izelítő újság kívánás, *mint a' dolgok méjjebe beljebb ereszkedő tudni vágyás uralkodik*“ (nem elég, ha egy ilyen kis hazában, egy oriási zseni és közönséges minden tudományokba méjjen bé-ható tudós van mint Br. úr?) recensensnek tartozik é köszönettel ezen nagy bölcses-

séget mutató figyelmeztetéséért, annak vitatásába nem ereszkedem, azonban mint Br. úrat ismértetőt meg-jegyezni nem tartottam szükség felettinek. — De ne végye tőlem rossz neven Br. úr, ha mint írja 359 l. a' recenzióval „nekem tenni akart valódi és barátságos szolgálatját“ én is egy jó tanáccsal kívánom meg-köszönni. Br. úr eddigi színté nomád életében míg a' tudományok ropant országát, bár láng eszével által futkosta, sok féle hivatalt, élet módot próbált, most már végre újság író lett; *) ezen új pályájában állapotjék-meg, 's közölje a' világgal méjj és tenger tudományjának resultatumait, hogy ne csak magának és néhány rokon érzésü barátjainak de az egész hazának világoljon — különben ha még más felé

---

*) Az erdélyi Híradó Szerkesztése, mely a' „Vasárnapi újság“ kiadása terhét is magára vállalta, ezen anticriticát oly meggyőződéssel vette-fel a' nemz. Társalkodóba, hogy ezen személyes passiot lehellő munka, azon közjóra czélozó intézetre — mely csak hazafi áldozatokkal valósulhat — 's a' „Vasárnapi újság“ érdemes szerkesztőjére, kit e' bizodalommal az ezen czélt áldozatokkal elő segéllő buzgó hazafiak egyesületének szabad választása tisztelt meg — semmi homályt nem vetend; 's az érdemes közönség itéletét, maga a' megjelelendő újság, 's nem előitélet fogja vezérelni.

A REDACTIO JEGYZÉSE.

is kapdosna, úgy félő több hivatal várakozik majd rá, az ilyen cserélgetés pedig a tudós munkálódás nagy hátráltatója, melynek, hogy Br. úr „általa méltóképpen kitölthető ráákat fog bizonyosan választani, 's a' pedánt szárazságtól 's csillogó de üres rhetori czifraságoktól magát megtudja óvni“ erről a' Kliot illető recensio mindent meggyőzhet. —

Így megvilágosítván, mint hiszem eléggé, a' szóban lévő híres recensiot, vég-szómat egy pár megjegyzéssel bérekesztem. Az első Br. urat illeti. A' mit én a' nevetlen recensensnek mondtam ezen Társalkodóban, hogy önvallomása és recensioja szerint „tudatlan rossz és alaton lélekből gunyoló, munkámat nem bíráló de gyalázó, pedant fészengő, magát fitogató“ ezeket a' mint a' fennebbiekben alaposon bébizonyítottam éppen úgy ezennel nyilván és szemében mondom Br. úrnak, kinek recensiojára tökéletesen illik és annak egész törekedését, célját maga valódi színében mutatja Voltaire csipős megjegyzése a' mivel Ild Fridrik Anti-Machiavell című ifjúkori munkáját bélyegzé: „Il crache au plat, pour en dégoûter les autres“ „A' tálba köpik, hogy azt másokkal megutáltassa.“ Egyébaránt akárki értelmes és a' *historiában jártas*, figyelmeztet a' Klióban, mint minden emberi munkában természetes hibákra, örömmel és köszönettel véstem, 's bizonyosan használni fogom, de az

ilyen nemtelen kebel-szülte piszkolódást, mint Br. úr recensioja, meg-vetem. —

Második meg-jegyzésem a' tisztelt olvasó közönséghez van. Ha a' Magyar Tudós Társaság helybe-hagyását meg-nyert Kliom, ('s milyen élesen ellenkezik ezen ítélet Br. recensiojával?) szerencsés leszsz ezután is bírni az olvasók szembetűnő részvételét pártfogását, a' miért valamint hálámat itt újabban nyilvánosítom, úgy azt. jövőben még inkább meg-érdemelni leg-kezdvesebb kötelességemnek ismerem — bár mennyire dulja és emészsze Br. urat rokon keblü társaival együtt a' kis munkám iránt bizonyított figyelem, 's bár azon irigy indulatját ezután akár hányszor, és akár mely uton öntse is ki, az ilyen aprólékos boszszankodásokat számba nem véve rendithetetlenül maradok a' köz-értelmesedést, csinosodást, hasznos ismértek terjesztését, és nemzeti nyelvünk virágoztatását elő-mozdítani törekedő feltételem mellett, ez leszsz minden gondolatom minden igyekezetem főbb czélja: valamint azt is ki-nyilatkoztatom, hogy ha Br. úr akármit felelne is e' vég-szómra, vagy ha ezután is, mint erre intézett recensiojában tevé, a' mi Phaedrusként valóságos *quaestus impudentiae*, még meg-támadná és piszkolná Kliomat, a' mely azt hiszem minden fogyatkozásai mellett, a' Magyar literatúrában nincs szükség felett, soha ötet *et con-*

sortes, egy betűre is többé nem érdemesitem.
Kolo'svárt februarius 26kán 1854.

Szilágyi Ferencz.
Professor, és a' Magyar Tu-
dós Társaság levelező tagja.

Örökösödés feletti per Rómában.

Azon örökösödés feletti per, mely a' jelen pillanatban nem csak Róma, de egész Oloszország figyelmét magára vonta, több külföldi lapokban, helytelenül vagy igazi állásából kivetkeztetve, adaték elő. Nem lesz tehát szükség feletti ezen pernek, a' perfolyta levelekből vett kivonatszerént hiv és igazi közlése, különösen mivel a' jelen tárgy a' törvény tudósokra nézve érdekes is. Don Francesco Cesarini herczeg 1798ik évben egy Conti Getrud nevü polgár lánykába vala szerelmes, kivel ennek lebetegülése előtt kevés napokkal házassági szövetségre is lépett. A' született fiu gyermek Salvatore nevet nyert a' keresztségben, kit a' herczeg mint első szerelme zálogát nagyon szeretett. Következőleg a' herczeg és nője igen rendetlen életet folytattak, 's midőn Getrud másod ízben megáldatott állapotra jutott, a' herczeg nagy aggodalomban volt, hogy ha második fia születne, idővel majd ez is osztoznék kedvelt első szülőtjével a' közel két millió scudi örökségben-, de megszűnt aggodalma midőn a'

hercegné leány gyermeket hozza a' világra, ki donna Máriának neveztetett. Az 1806dik és 1807dik években több szerelmessei valának a' hercegnének, 's végre titkon egy fiat szült, ki előbb bizonyos jegy alatt egy gyermek nevelő intézetbe, onnan pedig más nap egy dajkához vitetett, kinél az anya gyakran meglátogató gyermekét. Kevéssé felnevekedvén a' gyermek, Montani Filep név alatt esmét más asszony személy felügyelete alá bízott, kit a' hercegné fizetett, 's kinél maga is igen gyakran megjelent. 1815-ben meghalt don Francesco Cesarini herceg 's csak két gyermeket: don Salvatorét, és donna Máriánnát hagyá maga után. Don Salvatore, Gertrud második fiának Montani Filepnek hónaponként 15 scudi nyugpénzt ajánlott, melyért ez minden lehető örökösödésbeli jussáról írásban lemondott. Így állottak a' dolgok, míg ezelőtt két évvel don Salvatore maradék nélkül elhalálozott, 's vég rendelése által minden vagyonát testvér huga donna Márianna, don Marino Torlonia bracciano hercegtől született második fiának hagyta. Ekkor előállá Montani Filep 's azt állítván, hogy ő don Francesco Cesarini-nek Conti Gertrudtól házasság alatt született gyermeke, az örökséget magának kívánta adatni. Ezen örökösödés feletti per a' *Congregazione civile del auditorio della Camera*, nevet viselő első kérelmű törvényszék elébe vitetett. Ezen törvényszék előtt, az anya, öngyalázatjára megvallá, miként ő 1806dik év-

től fogva, férjével Cesarini herczeggel szövetségben nem volt, 's Montani Filepet egy Marsall nevü orosz nemzé, és vallomását hitével is megerősíté. Bizonyságul egy szerzetest is előhívtak, kinek Gertrud veszedelmes betegségében Marsallal való szövetkezését, 's hogy a' tőle született gyermeket tulajdon kölcségén tartja, meggyóná. A' három egyházi és két világi bírakból egyesült törvényszék azon ítéletet hozá, mi szerént Montanit, Cesarini herczeg fiának nem tekinthetvén, neki a' herczeg örökségéhez semmi jusa nincs. Az örökösödést kereső Montani ez ítélettel meg nem elégedvén, ezt a' *Sacra Rota Romana* törvényszék elébe vitte. Torlonia bracciano herczeg ezen örökösödés feletti pert, a' kardinálok 's több papi személyek különös gyűlése elébe kívánta vinni, de a' pápa ezt meg nem engedte, nem akarván ezen pert a' törvénykezés rendes útjából kivenni. — A' *Rota Romana* törvényszék ezen örökösödés feletti pert oda határozá-el, hogy Montani Filepet az elhalálozott Cesarini herczeg törvényes fiának tekinti, 's a' herczeg örökségéhez Montani Filepnek jussa van, mivel ő a' házasság ideje alatt 's a' herczeg házában született, és Montani Filepnek a' herczeg örökségéről lemondása törvénytelen. — Most már ezen per az ellen fél által újból az említett törvényszék elébe vitetik, hol ezen ítéletet ellen bizonyítások által kívánja megsemmisíteni. Az örökösödést kereső Montaninak ügyvédje *Amici*, ki első maga kö-

rében 's legjártasabb a' római törvénykezésben. Az ellenfél mellett több törvénytudók dolgoznak, kik közül *Armellini* ügyvéd, legügyesebb 's legnagyobb ékes szóllással bírónak mondatik.

A' földmivelés Spanyolországban.

(*társul azon kérdés mellé: Kereskedhetik e' nemes ember?')*

Tudva van, hogy ezen leghasznosb 's legnemesb foglalatoskodás Spanyolországban ez előtt kevés idővel igen elvala mellözve, legalább nem egy könnyen adta magát rá egy nemes is. Egyébaránt ott is, mint mindennütt, voltak tudósok, kik édes hazájoknak ezen oldalról való gyaláztatását rég átlátták, 's annak orvoslásán buzgón dolgoztak. Több évek előtt jelent-meg Madridban *don Leysnek* ily című munkája: *discursos oeconomicos*, melyben minden mezei gazdaságot illető tárgyakra a' legjobb oktatások vagynak. Úgy látszik, szerzője nem csak jó mezei gazda, hanem derék kormányzáshoz értő férjfiu is. Itt közlöm néhány gondolatjait a' földművelésről:

„Mint történhetett az — így szóll a' Spanyol szerző, a' derék hazafi — hogy azon tudomány gyakorlása, mely szint oly hasznos, és kellemetes, mint egészséges; mely mintegy velünk születtnék lenni látszik, és az el-

sőbb évszázadokban minden földlakóinak foglalatoskodása volt (?) hogy eshetett, hogy az csupán a' legszegényebbeknek, és az emberi hálátlanság mián a' legmegvetettebb pornépnek hagyatott? Kevély spanyolok! polgártársaim, ti kik rangal, becsület címekkel, vagy a' csupa vaktörténeti születéssel fényletek, ti számtalan tunya csoportjai a' nemességnek, kik a' hazáért semmit sem tésztetek, ti kik annak csak terhére vagytok, hogy eshettetek-le a' spanyoli dagály' és ostobaság' azon legsőbb lépcsőjére, hogy a' földművelést megvessétek?? Főnemesi karjaitokat, meggyaláztatva lenni hiszitek é, ha az ekevashoz nyultok? hiszen a' nagy birodalom uralkodója — China — évenként egy-egy napot arra szentel, elhadja pompás palotáját, 's mintegy megutálva aranyal bévont szekerét, birodalma főbb nemesseitől kísértetve, gyalog mégyen ki a' tarka mezőre, és a' szántóvetőknek felséges példát mutatva, maga szánt, és vét. A' nemesség, hogy vehet-meg egy mesterséget, mely a' hajdonkorban a' legnagyobb férjfiaktól szerettetett, 's gyakoroltatott? Cyrus, ama híres Persa király, — ki legalább is oly jóféle nemes volt, mint sok heverő spanyol nemesseink — Sárdesbe maga ültetgeté gyümölcs fáit. Curius, a' római tábornok, nagyobb dicsőségét tanálta abban, ha földjeit jól mivelhetete, mint a' Pyrrhusbélieken, Samniteseken, és a' Sabinusokon vett minden győzedelmeiben.“ —

Vagynak több országok, tartományok, hol a' nemességnek szinte azt lehetne szemé-
re vetni; hol magok az úgy nevezett mezei
gazdák is csak sétálás kedvéért mennek a'
mezőre, és mint egy kegyelemből szóllanak
egy két szót a' gazdaságot folytató embere-
ikkel. — Közli N. Szebenből februar. 26kán
1834be. I. J.

Palmerston lord, angol minister.

Palmerston Henrik János, Templebáró,
Viscont, a' külügyek statutitoknoka Angli-
ában, ki a' régi Temple familiából veszi szár-
mazását, a' hires státus ember Sir William
Templenek maradéka, 1784ben october 20-
kán született, 's az irlandi főnemesi rendhez
tartozik. Tudományos mívelődését Cambrid-
geben vette, és 1805ben már az also házba
lépett, hol a' ministerek pártjára álván, a'
kormány elintézéseit szavazatja és befolyása
által hathatósan segíté. Az 1809ik esztendő-
ben a' hadi osztály statutitoknokává nevez-
tetett, és ezen hivatalt 19 éveken keresztül
viselte, mig végre 1828ban őtet ezen hiva-
talban Sir Henry Hardinge mint következő-
je váltá-fel. — Azon körülmény, hogy lord
Palmerston ezen hivatalt, melyel nincsen ösz-
ve köttetve a' kabinetban ülhetés jussa, oly
hosszas ideig viselte, azt bizonyítja egy fe-
lől, hogy Perceval, Castlereagh, Liverpool,
Canning és Goderich különböző karakterü

igazgatások alatt, mindég alkalmasnak tanáltattott ezen hivatalra, más felől pedig nyilván azt mutatja, hogy Palmerston hivatalos közönséges élete ezen hosszú ideje alatt, a' Torypárt alap elveit követé, ellenben az is igaz, hogy ő végre Canning szabadlelkü gondolkodásához és intézeteihez hajlott, Canning halála után pedig Huskisson politikai nézeteit elesméré és oltalmazá. — Palmerstonnak vezér elveiben való álhatatlan bizonytalanságát gyakran veték szemére, 's arra emlékeztetéki mi szerént ő Percevalnak is hivatali társa volt, kinek idejében e' vala a' jel szó: félre a' pápa hatalmával és catholicismussal, 's még is utóbb, midön Wellington és Peel a' catholicusok emancipatioját előterjeszték, a' catholicusok jussait tüzesen és hatalmasan védelmezte. Miután Wellington herceg' alatt új ministerium alkottatott, Brougham az alsóházban történt vitatások alkalmával, csipős gunyoló észrevételei által Pálmerston politikai véleményeinek változandóságát jeleléki, midön azt mondá: hogy Palmerston az utóbbi husz évek lefolyta alatt minden különböző szerkezetü 's más politikai elvektől vezérlett ministeriumoknak, mintegy örökség szerént való tagja, de egyszersmind azt is hozzá adá, hogy Palmerston minden politikai ellenfeleinek teljes tiszteletét 's nagyra becsülését meguyerte, és maga részéről is őszintén megvallá, mi szerént néki is soha Palmerstonnál egyenesebb nyiltabb és becsületesebb ellenkezővel nem volt baja.

Szabadság és miveltség iránti hajlandóságát tüntetéski Palmerston akkor is, midőn Russelnek azon ajánlatát, hogy a' Test és Corporatio acták eltöröltessenek 1828ban aprilisben, mint ministerium tagja nem pártolható 's szavazatját hivatalánál fogva ezen ajánlat ellen kén-telenitetett adni, de ezen helytelen 's idő-höz nem illő törvényeket, magában maga is kárhoztatá, és ezen törvények eltörlését csak addig kívánta felfüggesztetni vagy elhalasz-tatni, míg az ennél nagyobb rossz, a' katho-likusoknak polgári jusaikban megszorittatá-sok, orvosoltathatik. De midőn az alsóház Russel javallatját nagy szó többséggel elfoga-dá, 's a' ministereket ezen megavult, az idő lelkével ellenkező régi törvények eltörlések-re kényszeríté, nagyon örvendett Palmerston az alsóház határozásának, 's nem titkolható el meglegedését a' dolognak szerencsés kime-netelén. Huskissonnal együtt kilépett Palmers-ton is a' ministeriumból, és a' parlamentben tartott fontos beszédében ügyesen oltalmazá barátjának minden tetteit és lépéseit, melyeket ez, a' Wellingtonnal valo visszálkodásban kö-vetett. Midőn a' ministerek a' nép közakarátja 's hatalmas szózatja által, a' katolikusoknak, a' polgári jussok közönséges és egyenlő szabad gyakorlását megadni kéntelenek valának, Pal-merston ellene szóllott Peel azon javallatjá-nak, hogy azon irlándi földbirtokosok, kik-nek csak 40 schilling jövedelmek van, a' szó-zatolási justól megfosztassanak, 's lelkes be-szédében, mely a' katolikusok emancipatioja

feletti nevezetes vitatások alkalmával tartott beszédek közt, egy a' legkitünőbbnek 's jele-
sebbnek tartatik, hiven oltalmazá a' katholiku-
sok polgári jusait. Gróf Greyel Palmerston is
mint külügyek ministere újból a' cabinetbe lé-
pett. A' parlament reformja felett tartott ne-
vezetes és heves vitatások alkalmával 1831ben
martiusban a' ministerium javatját Palmers-
ton hathatoson 's a' dolog teljes esméretét
bizonyító ügyes beszéddel védelmezte. Nyil-
ván és elhatározattan ellene szegült a' To-
rye párt alap elveinek, megesmeré a' köz-
vélemény ellenálhatatlan hatalmát, 's azt mon-
dá, hogy az előbbi kormányon ülő férfiakat
is, a' hatalmas közvélemény számba nem
vétele buktatta-meg. Ha ezelőtt három évek-
kel a' képviseleti jusal nem bíró nagy vára-
soknak, követ választási just engedtek volna,
most az elő terjesztett nagy kiterjedésű re-
form terve felett nem kellene tanácskozások-
at tartani. Ő mindég a' mérséklett ujítás,
és javítás, a' csendes reform mellett beszélt
mivel tisztán látta 's meg yala a' felől győ-
ződve, hogy a' kicsin 's mérséklett javító u-
jításoknak megtagadása, akadályoztatása, na-
gyobb engedések 's szabadságok kényszerített
kicsikorását vonja maga után, de ajánlatait
's jövendöléseit mindég megvetették, méltó
fontolóra soha nem vették. Azon szemre há-
nyásokra, melyeket neki 's Canning más ba-
rátjainak 's imádóinak, ezen nagy 's főstátus
ember principiumaitól eltávozásokért gya-
korta tettek, azt mondá: azok, kik ilyes szem-

rehányásokat tesznek, végre által fogják látni, hogy a' főpoliczon álló státus emberek, vélekedések 's gondolkozási rendszerökhöz gyermekileg 's csupa hiúságból makacsul nem ragaszkodhatnak, mivel ez által sokszor hazájok nagy és fontos érdekeit veszélyeztetnék. A' nagy Canning czélzásait igen rossz 's helytelen szempontból itélik azok, kik csak azon vélekedésekre figyelmeznek, melyeket e' főstátus ember az idő különböző körülményeiben, különös egyes esetekben mondott, vagy nyilatkoztatott, azon principiumokat pedig, melyek Canning politikai életét vezérelték nem vizsgálják 's fontolóra nem veszik. Canning az egész emberiség ügyeit, oly széles terjedelmű 's mindent felfogó tekintettel szemlélte, hogy a' mostani körülmények közt bizonyosan ő is meglenne győződve a' felől, mi szerént a' kormány mostani lépéseit a' kényszerítő szükség parancsolja. Palmerston mostani hivatalában, mely Európának jelen szövvényes viszonyaiban nagy és erőss lelki tehetséget kíván, szabadabb lelket 's fentebb érzelmet lehellő elveket mutatott, és követett mint hivatali megelőzője a' nyakas tory Aberdeen, - de barátjának Canningnek, önnállásu erejével, mindent felfogó éles béléátásával nem bír; mind e' mellett is hivatali köre esméretét, munkássági jártasságát tőle megtagadni nem lehet, és a' belga hollandus ügyek elintézésére általa készített néhány nagy fontosságú munkák által, becsületet szerzett magának.